

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15. — Έν δε ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΣ Θ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Διαμαρτύρησις

τοῦ ἐκ Πάλης Βουλευτοῦ **Γεωργίου Τυπάλδου** **Ἰα-
κωδάτου** κατὰ τῆς συγκλήσεως τῆς λεγομένης Βου-
λῆς καὶ κατὰ τῶν Β. Διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων
ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρελθούσης Βουλῆς, τῶν ἐχόν-
των νομοθετικὴν δύναμιν, καὶ

Προσβολή

κατὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πάλης
τῆς 20 Δεκεμβρίου 1881 πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῆς.

Ἀνακύπτοντες ἀπὸ τῶν ἐρεσιῶν τοῦ Συντάγματος
καὶ τῶν νόμων, ὑποβάλλομεν τὰ ἐπόμενα·

Ὡς πρὸς τὰ γενικά.

Κατὰ τὸ σύνταγμα ἕκαστον ἔτος ἔχει μίαν Σύνοδον
Βουλῆς, ψηφίζουσαν τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ναυτικὴν
δύναμιν τοῦ Κράτους, τὴν στρατολογίαν, τὴν ναυτολο-
γίαν, καὶ τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ
τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς
τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης Συνόδου.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πράγματι
κατήργησε τὸ Σύνταγμα, διότι τὸ ἔτος 1881 δὲν ἔχει
Βουλὴν· ἂν δὲ ἡ Βουλὴ τοῦ 1880 θεωρηθῇ Βουλὴ τοῦ
1881 (ὅπερ ἄτοπον), τότε τὸ ἔτος 1882 μένει ἄνευ Βου-
λῆς, ἂν ἡ Βουλὴ τῆς 1ης τοῦ νοεμβρίου 1881 ἔμελλε νὰ
εἶναι Βουλὴ τοῦ 1882.

Ἡ κυβέρνησις μὴ συγκαλέσασα τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς
1ης τοῦ παρελθόντος νοεμβρίου τοῦ 1881, μὴδὲ ἐπιτρέ-
ψασα ἵνα ἡ Βουλὴ συνέλθῃ αὐτοδικαίως τὴν αὐτὴν 1ην
τοῦ νοεμβρίου κατήργησε δολίως καὶ ἐπιβούλως τὸ Σύν-
ταγμα τῆς Πολιτείας, ἐπομένη τοῖς ἔχουσιν τοῦ Καπο-
διστρίου καὶ τοῦ Βάτεμβεργ, τῶν ἐκ Πετροπόλεως
Γκουμπερνατόρων, μὴ σχοῦσα τὴν αὐθάδη ἐλευθεροστο-
μίαν ἐκείνων ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν καταργήσεως τῶν πολι-
τευμάτων τῶν ἡγεμονιῶν αὐτῶν.

Τὰ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρελθούσης Συνόδου τῆς
Βουλῆς ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα, ὅσα ἔχουσι φύσιν νο-
μοθετικὴν εἶναι πάντα ἄκυρα, παρὰ νόμῳ ἀναστατώ-
σαντα τὴν Πολιτείαν, καὶ μεταβαλόντα τὸ πολίτευμα
εἰς αὐθαιρέτως διοικουμένην ἐπαρχίαν ξένου Κράτους.
Ἡ ἐκδοσις τοιούτων παρὰ νόμῳ διαταγμάτων ἄνευ προη-
γουμένης ῥητῆς καταργήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ συγ-
κλήσεως Ἐθνοσυνελεύσεως ἀποδεικνύει θρασυδειλίαν καὶ
χλευσὴν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου.

Πᾶσαι αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ κυβερνητικαὶ πράξεις καὶ αἱ
βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἶναι ἄκυροι καὶ παράνομοι καὶ ἀν-
τισυνταγματικαί, οὗσαι ἀποτέλεσμα πρᾶξις κοπήματος
καταστρέψαντος τὴν συνταγματικὴν Βουλὴν τῆς 1ης τοῦ
νοεμβρίου τοῦ 1881, καὶ νοθεύσαντος αὐτὴν δι' ἄλλων
στοιχείων.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῇ εἰς τὴν
πατρίδα τὴν βουλευτικὴν Σύνοδον τῆς 1ης τοῦ νοεμ-
βρίου τοῦ 1881, καὶ πολλῶ ἦττον νὰ διαλύσῃ τὴν Βου-
λὴν τῆς Η'. περιόδου καταργῶν τὸ Σύνταγμα τῆς Πολι-
τείας. Ὁ Βασιλεὺς θὰ εἶχε δικαίωμα νὰ διατάξῃ πα-
ρά νόμῳ βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ νὰ συγ-
καλέσῃ νέαν νόθον Βουλὴν μὴ στηριζομένην εἰς μηδένα
προϋπάρχοντα νόμον. **Ταῦτα δὲ πράξας ἐξέπνευσε
τοῦ δικαιώματος τοῦ συνταγματικοῦ Βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων.** Ὁ Καποδίστριας καὶ ὁ Βάτεμβεργ
ἐνήργησαν ἄλλοτε πολλῶ παρήρησαστικώτερον τοῦ Βασι-
λέως τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ Σύνταγμα καὶ αἱ περιστάσεις ὑπηγόρευον τὴν σύ-

γκλησιν τῆς Βουλῆς τῆς Η'. Περιόδου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρελθούσης Συνόδου πρὸς ὁμαλὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος. Ταύτης ἐπόμενον ἦτο καὶ ἡ σύγκλησις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ ἄνευ περιπετειῶν ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος τῆς Πολιτείας. Τούτων μὴ γενόμενων τὸ Βασίλειον κυβερνᾶται αὐτογνωμόνως καὶ ἀναρχικῶς.

Μία μόνη θεραπεία ὑπάρχει τῶν κακῶς πεπραγμένων, τοῦτέστιν ἡ οἰκοθεν διάλυσις τῆς λεγομένης Βουλῆς τῆς Θ': Περιόδου, καὶ ἡ σύγκλησις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως διὸ καὶ συμβουλευόντες προτείνομεν εἰς τοὺς παρόντας Βουλευτάς.

Διαλυθῆτε!

Μὴ διαλυόμενοι δὲν εἰσθε νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν θέλει εἶναι τοῦ λοιποῦ Κυβέρνησις δικαίῳ, ἀλλὰ Κυβέρνησις πράγματι, ἥτοι ἄνομος καὶ αὐθαίρετος.

Ως πρὸς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 20

Δεκ. τοῦ 1881 καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Αὗται εἶναι παράνομοι καὶ ἄκυροι, διότι ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν τῆς Η'. Περιόδου πρὸ τῆς ἀπαραιτήτου τρίτης Συνόδου τῆς 1ης τοῦ νοεμβρίου τοῦ 1881, ἄλλως ἡδύνατο ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ διαλύσεως εἰς διάλυσιν νὰ καταργήσῃ τὸ Σύνταγμα τῆς Πολιτείας μηδενίζων ἐς αὖτὴν παρουσίαν τῆς Βουλῆς.

Ως πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς 20

Δεκ. 1881 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλης.

Αὕτη εἶναι ἄκυρος διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους

1ον Διότι ἐγένετο δολία καὶ παράνομος μεταβολὴ τοῦ Β'. ἐκλογικοῦ τμήματος τοῦ δήμου Ληξουρίου, ὅχι τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ψηφοφορίας, κατὰ τὸ ἀρθρον 46 τοῦ ὑπὸ στοιχείῳ ΧΜΗ'. περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου κτλ.

2ον. Διότι ἡ ἐκλογὴ τῆς 20 Δεκεμβρίου 1881 ἐνηργήθη δι' ὅλης τῆς καθ' ἡμῶν ἐπηρείας τῆς Κυβερνήσεως.

Καθ' ἀπάσας τὰς προηγουμένας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις κατεπολέμησεν ἡμᾶς καὶ πάντοτε ἐνίκηθη. Κατὰ τὴν προηγουμένην ἐκλογὴν τοῦ 1879 ἔπεσαν ὁκτὼ ἀντίπαλοι συνησπισμένοι, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν οἷς ὁ Νικόλαος Μεταξᾶς καὶ ὁ Παναγῆς Ἰακωβάτος Κοπελίτσας. Παρκαλείποντες τὰ πολλὰ ὑπομιμνήσκομεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκλογὴν τοῦ 1868 πρὸς ἀναπλήρωσιν δύο βουλευτικῶν κενῶν, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἀντέταξε καθ' ἡμῶν ὑποψηφίους τῆς τὸν παραμαντωμένον καλόγηρον Κρασοπατέρα τῆς καὶ τὸν Μίχιον τῆς, ἀνθρώπους ἐξώλεις καὶ προώλεις, συνδυάσασα οὕτω καθ' ἡμῶν τὸν Μουζίκον μετὰ τοῦ Καταχθονίου, ὅπως ἔχη τὴν ὑποστήριξιν ἀμφοτέρων τῶν ἀχρείων καὶ ἀτίμων τούτων κομμάτων.

Ἡ τότε Κυβέρνησις, πρωθυπουργοῦντος μὲν τοῦ Μωραϊτίνου, ὑπουργοῦντος δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τοῦ Μεσσινέζη, ἐκίνησεν αὐτόχρονα ἐκστρατεία καθ' ἡμῶν, ἀκίνητοῦντων ὡς πάντοτε καὶ μὴ ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν κατοικίας. Λοχαγὸς τις Βουτυρᾶς ἄγων ἐξ Ἀργοστολίου λόχον ἑκατονπεντήκοντα στρατιωτῶν τῆς γραμμῆς ἐν παρατάξει πολεμικῇ ἔκαμεν ἀπόβασιν ἐπὶ

τῆς προκυμαίας τοῦ Ληξουρίου κρατῶν ἐν ταῖς δύο ἐν-
τεταμέναις χερσὶν αὐτοῦ δύο βεβόλβερ, ἀπειλητικῶς
ἐστραμμένα κατὰ τῆς πόλεως. Ἀποβάντες οἱ στρατιῶται
ἐστρατοπέδευσαν περὶ τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Παντοκρά-
τορος, ἐν ἣ ἔμελλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ τετραήμερον διαρ-
κοῦσα ψηφοφορία. Σμπέροι παλαιοὶ καὶ νέοι φανεροὶ καὶ
μυστικοὶ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ὑπὲρ τῶν συνδυασμένων
ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ εἰσαγγελεὺς Λαρδάνας
ἡ Παπαφράγκος ἦλθε καὶ κατώκησεν ἐν Ληξουρίῳ, ὥπλι-
σε τὰ ψοφίμια τῶν ἀρχόντων, ὠχύρωσε τὴν λέσχη
αὐτῶν πυροβολοῦσαν ἀφ' ἐσπέρας ἐξ ἀπάντων τῶν πα-
ραθύρων καὶ ἀπειλοῦσαν σφαγὰς καὶ ἐμπρησμόν πρὸς
τρομοκρατίαν καὶ ἀποδιώξιν τῶν ἐκλογέων ἀπὸ τῆς
ψηφοφορίας τῆς ἐπιούσης. Ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν
Ἀρχῶν, εἰσαγγελικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐφέροντο ἐξ
Ἀργοστολίου ἑκατοντάδες ὅπλων (τοῦ στρατοῦ ὡς ἐλέ-
γετο) διὰ τῶν πλοίων τῶν Βραναίων, καὶ διὰ τοῦ Ἀχε-
λωοποτάμου τοῦ Ληξουρίου εἰσῆγοντο εἰς τὴν παρὰ
τῇ ἐκκλησίᾳ οἰκίαν τοῦ διαβοήτου Ἀναστασίου Παλου-
κάκη, ἀδελφοῦ καὶ πράκτορος τοῦ ἱατροῦ τοῦ Βασιλέως
Πρετεντέρη, καὶ δεξιᾶς μὲν χειρὸς τῆς συμμορίας τῶν
καταχθονίων, ἀριστερᾶς δὲ χειρὸς τῆς ἐλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως. Πᾶσαι αἱ περὶ τῆς ἐκκλησίας οἰκίαι ἦσαν
ὠχυρωμέναι, ἡ δὲ ἀντικρὺ τῆς μεγάλης Πύλης τῆς ἐκ-
κλησίας οἰκία τοῦ κ. Παναγῆ Δελλαπόρτα κατεῖχετο
ὠπλισμένη ὑπὸ τινος Κουτουφᾶ, πλοιάρχου Ρώσου,
πλοιάρχοντος τὸ ὑπὸ ῥωσικὴν σημαίαν πλοῖόν του, τὸ
ὡς ἐκ μηχανῆς καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἐμφανιζόμενον τὰς
παραμονὰς βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Κυβέρνη-
σις ὅτι μᾶλλον θόρυβος γίνεται, ἀτρομούντων τῶν φίλων
τῶν Ἰακωβάτων, μανιώδης ἐτέθη κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ
διὰ τῶν ἐργαλείων τῆς τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ἐπυρο-
βόλησε κατὰ τῶν ἀόπλων ἡμετέρων φίλων καὶ ἐφόνευσεν
εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἑκκλησίας τὸν Γερᾶσιμον Μονοκροῦ-
σον Σκινιώτην, γέροντα ἐβδομηκοντούτην, ἀπέτυχεν ὁ
φόνος τοῦ πλοιάρχου Χαρχαλάμπους Κερκαῆ, τραυματι-
σθέντος κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα μέχρις ὅσπου, κτλ.

Οὕτω δὲ διὰ τῶν παντοίων τούτων κακουργημάτων
ἐτελειεῖτο ἡ Βουλὴ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἡμεῖς μὲν
ἀπεκτίσαμεν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, ἡ δὲ τότε Κυβέρνησις
ἀπώλεσε τὴν τιμὴν τῆς ! . . .

Καὶ ἡμεῖς μὲν ἐσυγχωρήσαμεν τοὺς ἐχθροὺς καὶ φονεῖς
ἡμῶν ! Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἡ Νομαρχία, ἡ Εἰσαγγελία
ἔμειναν ἀδιάφοροι εἰς τὸ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν βέυσαν
αἶμα ! **Τὸ αἶμα τοῦτο ὅχι ἐλληνικὴν κυβέρνη-
σιν, ἢ βασιλείαν Γεωργίου, ἀλλὰ Κροσμοκρά-
τορα ἡδύνατο νὰ πνίξῃ !**

Ἐν ταῖς ἀμέσως ἐπομέναις βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς τοῦ
1868 καὶ πάλιν ἡ Κυβέρνησις ἀντέταξεν ἡμῖν τὸν συν-
δυασμὸν τῆς ἐξ ἐνός Μουζίκου (τοῦ Κρασοπατέρα) καὶ
καὶ δύο Καταχθονίων τοῦ Μίχιου καὶ τοῦ Σκαλτσούνῃ-
πλὴν καὶ τότε αἰσχυρῶς ἠττήθη.

Δὲν ἀναφέρομεν ἀσκόπως τὰ προηγουμένα ταῦτα καθ'
ἡμῶν ὄργια τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθότι ἔχουσι
σχέσιν πρὸς τὰ παρόντα ! Ὑπὸ ἄλλην μορφήν ἰησοῦτι-
κὴν καὶ μακκιαβελλικὴν, πλὴν διὰ τῶν αὐτῶν ὀργάνων,
συνεκεντρώθη σήμερον πᾶσα τῆς Κυβερνήσεως ἡ δύναμις
μετὰ τῆς τῶν Καταχθονίων ἐναντίον ἡμῶν. Πίσεις ἦθι-
κὴ καὶ ὕλικὴ ἦτον ὑπερβάλλουσα τὰ προοίμια τῆς ἐκλο-
γῆς ἦσαν ψευδολογία, σπερμολογία, συκοφαντία καὶ ἐπὶ
τέλους δωροδοκία ἀπλῶς ἐνεργηθεῖσα καθ' ἡμῶν. Λί-
βαλλοὶ ἐτυπώθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τινος Σπετσιέρη,

συνηγόρου και δημοσιογράφου τοῦ ὑποψηφίου Ν. Μεταξᾶ, ἡμῶν πάντοτε σιωπησάντων. Ἴδου δὲ τινὰ ἐκ τῶν μέσων καὶ διαβόλων, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν οἱ ἄξιοι τῆς Κυβερνήσεως ὑποψήφιοι· καὶ

Α'. Διήλθε σύνθημα διαδιδόμενον μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῶν δύο καταχθονίων συμμοριῶν, ὅτι «ὁ Βασιλεὺς δὲν θέλει τοὺς Ἰακωβάτους.» Τοῦτο καὶ μόνον ἤρκει νὰ καταστήσῃ ἄκυρον πᾶσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν.

Β'. Ὁ διαδύοτος Παλουκάκης, ἀδελφὸς τοῦ ἱατροῦ τοῦ Βασιλέως, περιήρχετο νύκτωρ τὰς οἰκίας καὶ ὀνόμαστί εἰς τὴν τοῦ Κ. Γερασίμου Τσιτσέλη ποτὲ Ἀγγέλου, λέγων αὐτολεξεῖ ταῦτα· «ὁ Κουμουντούρος διευθύνει» στρατὸν εἰς τὴν Πάλην, ἔστειλε δὲ καὶ δεκαπέντε χιλιάδας φράγκων ἐξ ὧν τὰς πέντε χιλιάδας φράγκων ἔλαβεν αὐτὸς ὁ Παλουκάκης νὰ ἐξοδεύσῃ, αἱ δὲ ἄλλαι δέκα χιλιάδες ἐμοιράσθησαν εἰς δύο ἄλλα πρόσωπα. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Β'. τμήματος Ληξουρίου θέλει γενῇ εἰς τὰ χαριτάτα· τὰς περὶ τῆς ἐκκλησίας οἰκίας κατοικουμένους ὑπὸ φίλων ὠχυρώσαμεν δι' ὅπλοφόρων κατὰ τῶν Ἰακωβάτων· ἡ ἐκλογὴ εἶναι χαμένη καὶ ἀπέχετε ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν». Καὶ ταῦτα πάλιν συμφωνοῦντα πρὸς τὰ μετέπειτα πράγματα, εἶναι λόγος ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Γ'. Οἱ ὑπουργοὶ Κουμουντούρος καὶ Παπαμιχαλόπουλος διετύχουν συχνὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν δύο ὑποψηφίων Παναγῇ Ἰακωβάτου Κοπελίτση καὶ Π. Ξιδιᾶ. Ὁ Κ. Ξιδιᾶς εἶπεν ὅτι αὐτὸς μὲν εἶχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Παπαμιχαλόπουλου, ὁ δὲ Παναγῆς Ἰακωβάτος μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Κουμουντούρου· ἐκλογαὶ δὲ οὕτω πως ἐνεργούμεναι καὶ ἐπηρεάζουσιν τοὺς ὀλιγοψύχους δὲν πρέπει ν' ἀκυρωθῶσιν;

ΔΤ'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον τυπωθεῖσαν καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀπαγορεύουσαν εἰς τοὺς ὑποψηφίους στρατιωτικοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν των κατὰ τὰς ἐκλογάς. Τὸ προσαρτώμενον πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α'. τμήματος τοῦ δήμου τῶν Κατωγρητῶν ἀποδεικνύει ὅτι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ὁ γενναῖος καὶ ἀεικίνητος ταγματάρχης Ν. Μεταξᾶς μετέβαινεν εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῶν δήμων τῆς Ἐπαρχίας φέρων τὴν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Τί λέγει εἰς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Βαλτινός; Τί δὲ καὶ ὁ Κ. στρατιωτικὸς ἐπόπτης τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀντισυνταγματάρχης Κατακουζηνός; Ἡ κατὰ τὸ νέον ἀθηναϊκὸν λόγιον,

• Ἀθηναῖοι καὶ Θεῖοι

• Καὶ κακοὶ Μυτιληναῖοι,

• Ἄλλα λέγουσιν τὸ βραδύ,

• Κι' ἄλλα κάνουν τὸ ταχύ;

(Ἐκ τῶν τοῦ στρατηγοῦ Γεωργαντά.)

Ζ'. Ἐν τῷ Β'. Τμήματι τοῦ δήμου τῶν Κατωγρητῶν ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἄνευ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου. Μὴ καὶ τοῦτο εἶναι ἀδιόφορον; Τὸ αὐτὸ μάλιστα συνέβη, ὡς ἐμαθόμεν, καὶ ἐν τῷ δήμῳ Θηναίᾳς. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ φαντασθῇ ὑπόσκει ἄλλαι παρατυπίαι ἔλαβον χώραν εἰς τόσα ἄλλα τμήματα ἀπομεμακρυσμένα, αἵτινες δὲν ἐφθασαν εἰς γνῶσιν τῶν Ἰακωβάτων μὴ ἐξελεθόντων τῆς οἰκίας αὐτῶν!

Η'. Τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐπεφάνη εἰς τὸν δῆ-

μον τῶν Ἀνωγρητῶν καλὸς γῆρος τῆς τοῦπικλῆν Παλάτος, προσερχόμενος ἐκ τινος ῥωσικοῦ μοναστηρίου τοῦ λεγομένου Ἀγίου Ὁρους, φέρων κουτίον λειψάνων, δι' ὧν ἐν τῷ χωρίῳ Βόβικαις ἀφώριζε τοὺς τρεῖς ἀδελφούς Ἰακωβάτους ὡς Φαρμακσσόνους καὶ τοὺς ψηφίζοντας αὐτούς. Οἱ Ἰακωβάτοι οὔτε καὶ ὡς Φαρμακσσόνοι δὲν εὗρον χάριν ἐνώπιον τοῦ καλοῦ Πόπου Παλάτου, ὅστις ὤφειλε νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ τῆς Βασιλείσσης τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος εἶναι ἀρχηγὸς τῶν Φαρμακσσόνων τῆς Ῥωσσίας. Ὁ Πόπος οὗτος ὤφειλε νὰ γινώσκῃ ὅτι ἡμεῖς ὑψώσαμεν ἐν τῇ Βουλῇ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπέναντι τοῦ ἀντιχρίστου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν τούτοις, ὦ! τοῦ ἑλληνικοῦ θαύματος! Τὰ γαῖ-δουρολειψάνα τοῦ Πόπου πρέπει νὰ ἐθαυματούργησαν καθ' ἡμῶν, ὅχι βέβαια μόνον, ἀλλὰ συνάμα μετὰ τόσων ἄλλων γαῖδουροπραγμάτων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἄλλων γαῖδουρανθρώπων. Ἡ εὐλογία τῶν γαῖδουρολειψάνων τοῦ Πόπου εἶη μετὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ Νικολάκη Μεταξᾶ καὶ Παναγῆς Ἰακωβάτου!

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΦΡΟΥ – ΦΡΟΥ

Ὁ χθεσινὸς χειμὼν θὰ εἶναι ἴσως ὁ ἐκατοστὸς ὀγδοὺς τῆς ἐφετεινῆς περιόδου. Ὁμοιάζει τὰς παραστάσεις ἐκείνας τοῦ θεάτρου, τὰς ἀκορέστως ἐπαναλαμβάνομενας. Εἶναι ὡς νὰ λέγωμεν ὁ Μικρὸς Δοῦξ διδόμενος δι' εἰκοστὴν φορὰν ἢ οἱ Πειραταὶ τοῦ ἀγαπητοῦ Μαυροβουνίου μας ἀναχωρητοῦ, διὰ πεντηκοστὴν. Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα δυσηρεστημένοι, διότι ἡ ἐπανάληψις ταύτην ἔχει τὴν διαφοράν ὅτι δὲν γίνεται συνεχῆς, ἀλλὰ διακοπτομένη, ὡς παραστάσεις ὑπὸ φαιδρῶν διαλειμμάτων, ὑπὸ καλοκαιρινοῦ ἡλίου, πρασινάδας λειβαδίων, περιπάτου Πατησίων, ἐκδρομῶν εἰς τοῦ Φίσερ, χειραφετήσεως ἀπὸ μπαλτά καὶ παρτίτσου, καθόδων εἰς Παλαιὸν καὶ Νέον Φάληρον, οἰκονομία ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Ἡ ποικιλία αὕτη εἶναι τὸ εὐφραίνον τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι ὡς νὰ ἔχῃς δύο γυναῖκας, μίαν λεπτὴν, ὠχρὰν, μελαγχολικὴν, ἐρωτιῶσαν καὶ ἄλλην εὐσκαρὸν, κόκκινην, γελαστὴν, θεότρελλην. Αὐτὰ τὰ θέλητρα λοιπὸν τὰ ἀπολαμβάνουν μόνον ὁ Σουλτάνος, ὁ Κεδίβης, οἱ Μορμόνοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ διασκεδάσωμεν ὅταν δὲν ἐγεννήθημεν μὲ ὄνομα καὶ τέχνην Τσιγγροῦ καὶ ὅταν δὲν ἀντιπροσωπεύωμεν τὴν χαριστάτην Βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων τοῦ ἑλληνικοῦ κάλλους, τότε ἄς ἔχωμεν χάριν εἰς τὸν οὐρανὸν μας τὸν παρέχοντα τόσην ποικιλίαν θεαμάτων καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν Βουλὴν ἥτις θὰ μᾶς παράσχῃ ἄλλα πάλιν θεάματα.

Πῶς σὲς φαίνονται τὰ νέα χάλα μας; Κρούσματα τύπου ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, εὐλογία ἐν Πειραιεῖ, εὐλογία ἐν Ἀθήναις, καὶ ψῶρα ἐν Σκοπέλῳ! Εἴμεθα πλέον τὸ Ἑλ-